

Cynóches loddigésii Lindl

Syn.: Cynóches cucullata Lindl.

Naam

John Lindley beschreef dit geslacht als eerste in 1832 in zijn 'Genera and species of Orchidaceous Plants'. Het is één van die geslachten met dimorphe (in twee vormen voorkomend) bloemen en dat maakt hun indeling moeilijk. Schlechter heeft in 'Orchis' (1916) Cynóches herzien en in twee delen verdeeld: hij rekent Cynóches loddigésii tot de sectie (Eu)Cynoches, met als kenmerk dat de manlijke en vrouwelijke bloemen sterk op elkaar lijken. Tot deze groep behoren ook *C. ventricosum* Batem, en *C. chlorochilum* Klotzsch. Cynóches komt uit het Grieks van kyknos (zwaan) en auchen (nek) en slaat op de slanke, gebogen zuiltjes van de manlijke bloemen. Deze soort werd ontdekt door John Henry Lance in Suriname en door hem aan Loddiges te Hackney in Engeland aangeboden, naar wie de soort door Lindley is genoemd.

Verspreiding

Venezuela, Colombia, Brazilië, Guyana's en Suriname.

Beschrijving

Een grote, epifytische plant met spoelvormige, cilindrische bulben, die spits toelopen, bekleed met witte bladscheden.

Er staan 5 tot 7 bladeren op, geplooid, langwerpig, van scherp tot stomp, tot 40 cm lang en 7 cm breed.

Bloemtakken ontstaan aan het bovengedeelte van de bulben, hangend, trosvormig, tot 10 bloemen. Bloemen. Oppervlakkig lijken de manlijke en vrouwelijke bloemen gelijk. Sepalen en petalen licht olijfgroen, kastanjebruin geaderd met roodbruine dwarsstrepen. Lip wit, gemarkeerd met chocoladebruine plekken en met groenbruine adering naar de top. Dorsale sepaal langwerpig, elliptisch, spits, 10 cm lang en 1,3 cm breed. Laterale sepaal sikkelvormig, elliptisch, spits, randen gebogen, 7,5 cm lang en 2 cm breed. Petalen sikkelvormig, spits, 6,4 cm lang en 2 cm breed. Lip: bovenste deel in bloem, klauwachtig, vlezig in basaal gedeelte, lancetvormig, bol, uitlopend in een punt, 7 cm lang en 2 cm breed.

Cultuur

Een paar zaken staan duidelijk op de voorgrond: licht: bijna jaarrond alle mogelijke licht toelaten, alleen in de zomerperiode schermen tegen verbranding.

Oppotten: een wat voedzamer dan gebruikelijk medium, bijvoorbeeld beukeblad aan het goed doorlatende mengsel toevoegen. Mest u wekelijks of om de 14 dagen, dan is het minder noodzakelijk.

De soort staat op een lichte plaats in de gematigd-warme kas. De kweekwijze komt overeen met die van *Catasetum* en *Mormodes*, vandaar dat ik u graag verwijs naar wat bijv. Branger in eerdere afleveringen over *Catasetum* geschreven heeft (bijv. *Catasetum gnomus*, oktober 1982). Minimum temperatuur 17°C.

Te hoge luchtvochtigheid vermijden.

Ondanks dat we ze in de winter graag "droog" zetten, moeten ze toch wel eens water hebben, bijvoorbeeld eens in de tien dagen. Verpotten eens in de twee jaar, twee bulben volstaan. Pas als de nieuwe scheut duidelijk groeieingenen vertoont, watergift opvoeren. Water in de scheut is dodelijk.

A. Klaassen

foto: A. Klaassen